ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 24.03.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

113

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 20. mája 1990 bola vo Viedni podpísaná Zmluva medzi Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou a Rakúskou republikou o vzájomnom výkone súdnych rozhodnutí v trestných veciach. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 17. decembra 1991. Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 26 ods. 1 dňom 1. marca 1992. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne. [1])

ZMLUVA Medzi Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou a Rakúskou republikou o vzájomnom výkone súdnych rozhodnutí v trestných veciach

Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a spolkový prezident Rakúskej republiky,
vedení snahou ďalej rozvíjať dobré susedské vzťahy a uľahčiť právne vzťahy medzi oboma štátmi,
prihliadajúc na to, že výkon trestu odňatia slobody v štáte, ktorého sú odsúdení štátnymi občanmi, prispeje k ich resocializácii,
ako aj vedení prianím plne a dôsledne plniť ustanovenia Záverečného aktu Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe a jej následných dokumentov,
dohodli sa uzavrieť túto Zmluvu a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:
prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky
pána Jiřího Dienstbiera,
podpredsedu vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a ministra zahraničných vecí,
spolkový prezident Rakúskej republiky
pána Dr. Aloisa Mocka,
spolkového ministra zahraničných vecí,
ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré boli zistené v dobrej a náležitej forme, dohodli sa na tomto:

PRVÁ ČASŤ
Všeobecné ustanovenia

Článok 1

(1) Zmluvné štáty sa zaväzujú vykonávať na žiadosť a za podmienok ustanovených touto Zmluvou rozhodnutia v trestných veciach, ktorými boli štátni občania jedného zo zmluvných štátov právoplatne odsúdení súdom druhého štátu na trest odňatia slobody alebo na ochranné opatrenie.

(2) Za štátneho občana zmluvného štátu sa považuje osoba, ktorá podľa právneho poriadku tohto štátu má jeho štátne občianstvo. Osoby, ktoré majú štátne občianstvo oboch zmluvných štátov, sa podľa tejto Zmluvy neodovzdávajú.

(3) V tejto Zmluve výraz „ochranné opatrenie“ znamená opatrenie spojené s odňatím slobody, ktoré sa ukladá podľa trestných zákonov rozhodnutím súdov popri treste alebo namiesto neho. Ak je doba opatrenia, ktorá sa má ešte vykonať, neurčitá, vychádza sa z najvyššej výmery prípustnej podľa zákona.

Článok 2

(1) Žiadosť podľa článku 1 ods. 1 podáva štát, ktorého súd vyniesol rozhodnutie (odsudzujúci štát). Štát, v ktorom sa má súdne rozhodnutie vykonať (vykonávajúci štát), môže dať v odsudzujúcom štáte podnet na podanie žiadosti podľa článku 1 ods. 1.

(2) Odsúdený, jeho zákonný zástupca, manžel, jeho príbuzní v priamom pokolení a jeho súrodenci môžu v každom zo zmluvných štátov dať podnet na postup podľa odseku 1. Odsudzujúci štát poučí odsúdeného o tejto možnosti.

Článok 3

Písomný styk tejto Zmluvy sa uskutočňuje medzi ministrom spravodlivosti Českej republiky alebo ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky na jednej strane a spolkovým ministrom spravodlivosti Rakúskej republiky na druhej strane. Diplomatická cesta sa tým nevylučuje.

Článok 4

Žiadosti, oznámenia a písomnosti k nim pripojené netreba prekladať ani legalizovať.

DRUHÁ ČASŤ
Prevzatie výkonu rozhodnutia a jeho účinky

Článok 5

Výkon rozhodnutia sa preberá len vtedy, ak čin, ktorého sa rozhodnutie týka, je súdne trestným činom podľa právneho poriadku oboch zmluvných štátov.

Článok 6

(1) Výkon súdneho rozhodnutia týkajúceho sa trestného činu spočívajúceho v porušení predpisov o dávkach, daniach, cle, monopoloch a devízach alebo predpisov o obehu tovaru alebo o zahraničnom obchode sa preberá, pokiaľ konanie, pre ktoré došlo k odsúdeniu, by bolo súdne trestné aj podľa porovnateľných trestných ustanovení vykonávajúceho štátu.

(2) Prevzatie výkonu rozhodnutia nemožno odmietnuť len preto, že v právnom poriadku vykonávajúceho štátu nie sú ustanovenia týkajúce sa dávok, daní, cla, monopolov alebo devíz alebo ustanovenia o obehu tovaru alebo zahraničnom obchode toho druhu, aké sú v právnom poriadku odsudzujúceho štátu.

Článok 7

Výkon rozhodnutia sa nepreberá, ak čin, ktorého sa rozhodnutie týka, je podľa názoru vykonávajúceho štátu trestným činom politického charakteru, pri ktorom so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, najmä spôsob spáchania, použité alebo zamýšľané prostriedky alebo závažnosť vzniknutých alebo možných následkov, neprevažuje kriminálny charakter.

Článok 8

Výkon rozhodnutia sa nepreberá, ak čin, ktorého sa rozhodnutie týka, má podľa názoru vykonávajúceho štátu výlučne povahu vojenského trestného činu.

Článok 9

Výkon rozhodnutia sa môže odmietnuť, ak

a) výkon trestu alebo ochranného opatrenia je premlčaný alebo nie je prípustný z iných dôvodov podľa právneho poriadku jedného zo zmluvných štátov;

b) odsúdený bol vo vykonávajúcom štáte pre ten istý čin právoplatne odsúdený, oslobodený alebo trestné stíhanie bolo s konečnou platnosťou zastavené z iných ako procesnoprávnych dôvodov;

c) rozhodnutie vydal výnimočný súd, ktorý bol ustanovený len dočasne;

d) podľa názoru vykonávajúceho štátu by to ohrozilo jeho verejný poriadok alebo zásady jeho právneho poriadku;

e) odsúdený alebo jeho zákonný zástupca s tým prejavil nesúhlas;

f) odsúdený je vo výkone trestu v odsudzujúcom štáte a v čase doručenia žiadosti ma vykonať trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie neprevyšujúce štyri mesiace. Pri posúdení tohto predpokladu sa viaceré tresty alebo ochranné opatrenia alebo ich nevykonané zvyšky spočítajú. Ak je doba výkonu ochranného opatrenia neurčitá, je rozhodujúci deň, keď podľa právneho poriadku odsudzujúceho štátu je potrebné ho ukončiť;

g) odsúdený má bydlisko alebo trvalý pobyt v odsudzujúcom štáte.

Článok 10

Výkon rozhodnutia, ktoré bolo vynesené v neprítomnosti odsúdeného, sa prevezme len vtedy, ak odsúdený bol o konaní, ktoré sa proti nemu viedlo, upovedomený a v tomto konaní mohol uplatniť svoje práva na obhajobu.

Článok 11

Ak podľa názoru odsudzujúceho štátu nastanú podmienky pre prevzatie výkonu rozhodnutia podľa tejto Zmluvy, môže tento štát požiadať vykonávajúci štát o prevzatie výkonu rozhodnutia. Ak žiadosť nepodá, hoci na to dal podnet vykonávajúci štát, oznámi mu dôvody.

Článok 12

(1) Žiadosti podľa tejto Zmluvy sa podávajú písomne.

(2) K žiadosti treba pripojiť:

a) vyhotovenie alebo overený odpis rozsudku, opatrený potvrdením o právoplatnosti a vykonateľnosti, aj prípadných rozhodnutí o opravných prostriedkoch;

b) odpis použitých zákonných ustanovení, ako aj ustanovení o podmienečnom prepustení;

c) údaje o odsúdenom, jeho štátnom občianstve, bydlisku alebo trvalom pobyte;

d) potvrdenie o vykonanej časti trestu alebo ochranného opatrenia a započítateľnej dobe väzby;

e) protokol o vyjadrení odsúdeného, ak sa nachádza ešte na území odsudzujúceho štátu, k možnosti prevzatia výkonu rozhodnutia;

f) ďalšie podklady a údaje, ktoré môžu mať význam pre posúdenie žiadosti.

Článok 13

Ak vykonávajúci štát zistí, že podklady a údaje, ktoré sa mu oznámili, sú nedostatočné, vyžiada si potrebné doplnenia. Na doručenie doplnenia môže určiť primeranú lehotu; lehota sa môže na žiadosť predĺžiť. Ak sa žiadosti o doplnenie nevyhovie, o prevzatí výkonu sa rozhodne na základe podkladov a údajov, ktoré sú k dispozícii.

Článok 14

Vykonávajúci štát upovedomí čo najskôr odsudzujúci štát, či a do akej miery sa žiadosti vyhovie. Každé úplné alebo čiastočné odmietnutie žiadosti je potrebné odôvodniť. Ak dôvodom odmietnutia je nesúhlas odsúdeného nachádzajúceho sa na území vykonávajúceho štátu, musí sa odsudzujúcemu štátu odovzdať protokol o tomto nesúhlase.

Článok 15

(1) Ak výkon rozhodnutia bol prevzatý, ustanoví súd vykonávajúceho štátu trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie toho istého druhu a v trvaní, v akom boli uložené v odsudzujúcom štáte. Ak je však tento trest alebo ochranné opatrenie čo do druhu alebo trvania nezlučiteľné s právnym poriadkom vykonávajúceho štátu, prispôsobí ho vykonávajúci štát trestu alebo ochrannému opatreniu ustanovenému jeho právnym poriadkom za rovnaký trestný čin. Trest alebo ochranné opatrenie musí svojím druhom a trvaním čo najviac zodpovedať trestu alebo ochrannému opatreniu, ktoré sa uložilo rozhodnutím, ktoré sa má vykonať. V každom prípade vykonávajúci štát vychádza zo skutkových zistení, ktoré sú podkladom rozhodnutia vydaného v odsudzujúcom štáte.

(2) Celkový dopad výkonu rozhodnutia vo vykonávajúcom štáte nesmie byť pre odsúdeného nepriaznivejší než v prípade pokračovania výkonu rozhodnutia v odsudzujúcom štáte.

(3) Výkon rozhodnutia včítane podmienečného prepustenia sa spravuje právnym poriadkom vykonávajúceho štátu. Právne predpisy odsudzujúceho štátu vo veci podmienečného prepustenia pre odsúdeného priaznivejšie sa však použijú, pokiaľ to nie je v rozpore so zásadami právneho poriadku vykonávajúceho štátu.

(4) Doba strávená vo väzbe alebo časť trestu ochranného opatrenia vykonaná v odsudzujúcom štáte sa započíta do doby trvania trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré sa má vykonať vo vykonávajúcom štáte.

(5) V prípade dodatočného zrušenia alebo zmeny súdneho rozhodnutia (článok 18 ods. 3) súd vykonávajúceho štátu, pokiaľ je to potrebné, znova rozhodne o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktoré treba vykonať.

Článok 16

Ak došlo k odsúdeniu za viaceré trestné činy, ale prevzatie výkonu sa vzťahuje len na časť trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia pripadajúceho na niektorý alebo niektoré z týchto trestných činov, súd vykonávajúceho štátu pri rozhodovaní podľa článku 15 ods. 1 určí časť trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktorá pripadá na tieto trestné činy a ktorá sa má vykonať.

Článok 17

(1) Ak sa žiadosti o prevzatie výkonu rozhodnutia vyhovie, odsudzujúci štát odovzdá odsúdeného v najkratšej možnej lehote do vykonávajúceho štátu. Ak k odovzdaniu už došlo alebo ak sa odsúdený vo vykonávajúcom štáte už nachádza, žiadne ďalšie opatrenia na odovzdanie sa v odsudzujúcom štáte už nerobia.

(2) Ak sa odsúdený vyhýba výkonu rozhodnutia vo vykonávajúcom štáte, odsudzujúci štát znova nadobúda právo vykonať rozhodnutie.

(3) Právo odsudzujúceho štátu vykonať rozhodnutie zaniká s konečnou platnosťou, ak si odsúdený trest alebo ochranné opatrenie odpykal alebo ak sa mu ich výkon s konečnou platnosťou odpustil.

(4) Ak vo vykonávajúcom štáte sa proti odsúdenému začalo trestné stíhanie pre trestný čin, ktorý je predmetom žiadosti o prevzatie výkonu a ak sa žiadosti vyhovelo, tento štát preruší trestné stíhanie. Právo na stíhanie opäť nadobúda, ak sa odsúdený výkonu rozhodnutia vyhýba. Vykonávajúci štát zastaví trestné stíhanie s konečnou platnosťou, ak sa rozhodnutie vykonalo alebo ak sa jeho výkon s konečnou platnosťou odpustil.

Článok 18

(1) Na odsúdeného sa plne vzťahuje amnestia udelená tak odsudzujúcim štátom, ako aj vykonávajúcim štátom.

(2) Milosť môže udeliť odsúdenému vykonávajúci štát. Tým nie je vylúčené právo odsudzujúceho štátu odporučiť vykonávajúcemu štátu udelenie milosti. Také odporúčanie sa bude vo vykonávajúcom štáte pri rozhodovaní o milosť blahosklonne posudzovať. Nedotknuté zostáva aj právo odsudzujúceho štátu udeliť milosť s účinnosťou pre oblasť svojho právneho poriadku.

(3) Pre zrušenie alebo zmenu súdneho rozhodnutia, ktorého výkon sa prevzal, je výlučne príslušný odsudzujúci štát.

Článok 19

(1) Zmluvné štáty sa v najkratšej možnej lehote vzájomne upovedomia o všetkých okolnostiach, ktoré by mohli ovplyvniť výkon rozhodnutí, a odovzdajú si navzájom vyhotovenia alebo overené odpisy vydaných rozhodnutí.

(2) Odsudzujúci štát upovedomí vykonávajúci štát najmä o udelení amnestie alebo o zrušení alebo zmene súdneho rozhodnutia, ktorého výkon bol prevzatý.

(3) Vykonávajúci štát upovedomí odsudzujúci štát, ak sa odsúdený vyhýba výkonu trestu, ako aj o prepustení z výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

Článok 20

(1) Ak sa odsúdený nachádza na území odsudzujúceho štátu, bude odovzdaný vykonávajúcemu štátu v mieste hraničného priechodu zmluvných štátov. Zmluvné štáty sa dohodnú o mieste, čase a spôsobe odovzdania.

(2) Odsudzujúci štát môže odložiť odovzdanie odsúdeného, ak je potrebné vykonať trestné stíhanie alebo vykonať trest alebo ochranné opatrenie pre iný trestný čin.

Článok 21

Náklady vzniknuté v súvislosti s vykonávaním tejto Zmluvy, s výnimkou nákladov prevozu, sa nenahrádzajú. Štát, ktorý požiada, aby odsúdený bol odovzdaný letecky, uhrádza však náklady vzniknuté touto prepravou.

Článok 22

(1) Na žiadosť jedného zo zmluvných štátov sa povolí prevoz odsúdeného, ktorý nie je občanom dožiadaného zmluvného štátu, cez územie tohto štátu do tretieho štátu alebo z tretieho štátu na výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia. Dožiadaný zmluvný štát môže prevoz odmietnuť, ak podľa tejto Zmluvy by mohol odmietnuť prevzatie výkonu rozhodnutia.

(2) Žiadosti o prevoz sa podávajú písomne. K žiadosti sa pripojí vyhotovenie alebo overený odpis príslušného rozhodnutia.

(3) Prevoz vykonajú orgány dožiadaného zmluvného štátu. Dožiadaný štát nesmie osobu, ktorá sa preváža, pre činy spáchané pred jeho prevozom, bez súhlasu dožadujúceho zmluvného štátu ani stíhať ani na nej vykonať trest alebo ochranné opatrenie.

(4) Pri preprave vzdušnou cestou bez medzipristátia nie je potrebné výslovné povolenie prelietaného zmluvného štátu. Tento štát dožadujúci zmluvný štát vopred upovedomí, že prevoz je prípustný podľa odseku 1.

(5) Náklady prevozu, ktoré vzniknú dožiadanému zmluvnému štátu, uhrádza dožadujúci štát.

TRETIA ČASŤ
Záverečné ustanovenia

Článok 23

Záväzky vyplývajúce z viacstranných dohovorov nie sú touto Zmluvou dotknuté.

Článok 24

Táto Zmluva sa týka aj súdnych rozhodnutí, ktoré sa vydali pred nadobudnutím jej platnosti.

Článok 25

Táto Zmluva podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú vymenené v Prahe.

Článok 26

(1) Táto Zmluva nadobúda platnosť prvým dňom tretieho mesiaca po výmene ratifikačných listín.

(2) Táto Zmluva zostáva v platnosti na neurčitú dobu, pokiaľ ju jeden zo zmluvných štátov diplomatickou cestou nevypovie; v tomto prípade stráca Zmluva platnosť rok po dôjdení výpovede.

Dané vo Viedni 20. mája 1990 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za
Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku:

Jiří Dienstbier v. r.

Za
Rakúsku republiku:

Dr. Alois Mock v. r.

1) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.